

РЕШЕНИЕ

№ 9760

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11762** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Настоящото производство е второ по ред, след като с Решение № 10965/05.11.2025 г. на ВАС, 8-мо отделение е отменено Решение № 11028/08.07.2024 г. постановено по адм.дело № 4920/2024 г. по описа на АССГ и делото е върнато на друг състав със задължителни указания .

Образувано е по жалба, подадена от „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище и адрес: [населено място], [жк], бл. ТЦ „Ню Авеню“ до [жилищен адрес] управлявано и представлявано от управителя Д. Л. М. чрез адв. В. П. от САК със съдебен адрес – [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221422006184-091-001/09.10.2023 год., издаден от К. Т. Ч. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП-В. Т. като орган възложил ревизията и И. С.-Ч.-главен инспектор по приходите в ТД на НАП-В. Т.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение №463/05.04.2024г. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че органът по приходите не е изпълнил задължението си да установява безпристрастно фактите и обстоятелствата. Посочва се, че е нарушен срокът за издаване на РА – ревизионният доклад е издаден на 31.07.2023 г., след като ревизията е била спирана на 06.03.2023 г. и възобновена на 07.06.2023 г., което представлявало нарушение на чл. 114, ал. 2 ДОПК. Оспорват се изводите, че фактурите, издадени от „ИК КОМАН“ ЕООД не отразяват вярно посочените в тях стопански операции. Оспорващият счита, че приходният орган не е доказал твърденията си за липса на реални доставки, като неправилно

базира констатациите си на предходен ревизионен акт по ЗДДС. Изтъква, че преобразуването на счетоводния финансов резултат на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД със стойността на отчетените като разходи фактури за 2027 г. и 2018 г. е необосновано, тъй като дружеството е изпълнило всички изисквания на чл. 10, ал. 1 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Моли съда за отмяна на РА в частта, потвърдена с решението с на директора на ДОДОП, а именно в оспорената част на установения резултат по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., ведно с начислените лихви. Претендира направените по делото разноски, за които представя списък.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП не се представлява в съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 09.10.2023 г. /л. 168/ Жалба с вх. № 53-06-11331 по описа на ТД на НАП -С. до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 02.11.2023 г. Решение № 463/05.04.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 09.04.2024 г. Жалба до Административен съд София – град с вх. № 53-04-140 по описа на Д“ОДОП“ С. е подадена на 16.04.2024 г. т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221422006184-020-001 от 09.11.2022 г., връчена на електронен адрес на 17.11.2022 г., изменена със ЗВР № Р-22221422006184-020-002 / 16.02.2023г. издадени от М. Д., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В. Т., оправомощена със Заповед № РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и Заповед № 3-ЦУ-2020/09.11.2022 г. на зам. изп. директор на НАП, е възложено извършването на ревизия на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД, [населено място], за определяне задълженията по ЗДДС за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. и корпоративен данък за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2021 г. Ревизията е следвало да завърши до 17.03.2023 г. Със заповед №Р-22221422006184-023-001/06.03.2023 г. производството е спряно до 06.06.2023 г., възобновено е със заповед №Р-22221422006184-143-001/07.06.2023 г., а със ЗИЗВР №Р-22221422006184-020-003 /14.06.2023 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 17.07.2023 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221422006184-092-001 / 31.07.2023 г., връчен по електронен път на 14.08.2023 г. срещу който по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422006184-091-001/09. 10.2023 г., издаден от К. Ч. - органа възложил ревизията и И. С.-Ч. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 19.10.2023 г.

С жалба вх. № 53-06-11331/02.11.2023 г. е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 463/05.04.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспорения РА е отменен в

частта на установения резултат по ЗКПО за 2021 г. ведно с начислените лихви и по ЗДДС за данъчен период от м. 01.2021г. до м. 05.2022г. ведно с начислените лихви както и в оспорената част на установения резултат по ЗКПО за 2019 г. и потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. ведно с начислените лихви. Решението е връчено на 09.04.2024 г. на електронен адрес.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице са извършени процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

В хода на ревизията на задълженото лице са връчвани и искания за представяне на писмени документи обяснения, подробно посочени на стр. от РД.

Установено е, че основен предмет на дейност на дружеството, деклариран в ТР – други пощенски и куриерски дейност с код по НКИД 5320, дружеството извършва куриерска дейност – изпращане на документи и пратки и е търговско представителство на Еконт Експерс. Съгласно предоставени писмени обяснение в предходно ревизионно производство от управителя – дружеството „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД разполага с четири куриерски офиса, три физически – с обекти, един мобилен – състои се от автомобили с екип, който извършва куриерски услуги от и до адрес на клиента, а от представените в процесното производство писмени обяснения стационарните обекти, в които осъществява дейността не са собственост на дружеството.

Във връзка с установяване на задължения по ЗКПО на жалбоподателя към процесната ревизия е приобщен Протокол КД – 73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221422006184-ППД-002/13.07.2023 г. от извършена ревизия на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД по реда на ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г.

Ревизиращият екип е приел, че видно от документите, приобщени с Протокол № Р-22221422006184-ППД-002/13.07.2023 г. по отношение на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД е влязъл в сила РА № Р-22221421000318-091-001 от 22.03.2023 г., с който е констатирано, че за дружеството не са налице основания за ползване на данъчен кредит по фактури, издадени от „ИК КОМАН“ ЕООД. В хода на ревизията, приключила с посочения РА, е извършена насрещна проверка на ИК К.“ ЕООД, а ревизиращият екип е приел, че доставчикът не разполага със складова база, не са представени документи за извършено заплащане и данни за лицата, които са участвали в доставките, приемо-предавателни протоколи и транспортни документи.

Извършен е анализ на събраните с посочения протокол доказателства и в частност РА № Р-22221421000318-091-001 от 22.03.2023 г. и РД № Р-22221421000318-092-001/29.07.2022 г., като е установено, че фактурите, издадени от „ИК КОМАН“ ЕООД, отразени на разход по сметка 601 „Разходи за материали“ през 2017 г. са в размер на 111 732,50 лв. и през 2018 г. в размер на 30 204,10 лв.

В хода на процесната ревизия, органът по приходите е приел, че липсата на доказателства, удостоверяваща реално извършена доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС има пряко отношение и в частта по ЗКПО и липсата на реално извършени доставки по фактурите, издадени от „ИК КОМАН“ ЕООД е доказателство, че същите не отразяват реално извършена между страните стопанска операция. Посочено е, че фактурите са издадени без основание, не са документално обосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели.

На осн. чл. 122, ал. 2 ДОПК с тези разходи е извършено увеличение на счетоводните финансови резултати за периодите от 2017 г. до 2019 г.

След извършените корекции е определен корпоративен данък за внасяне за 2017 г. в размер на 6 440 лв., а за 2018 г. – в размер на 3 061 лв.

На основание чл. 175 ДОПК във вр. с чл. 1 ЗЛДТДПДВ за невнесените суми с РА е определена лихва за сумата от 6 440 лв. – 3 712,52 лв. и за сумата от 3 061 лв. е определена лихва в размер на 1 454,22 лв.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се по адм. дело № 4920/2024 г. по описа на АССГ в т.ч. административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт; доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията; удостоверения за валидност на електронни подписи на лицата, подписали с квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА, РД и ЗВР; оптичен носител, на който се съдържат електронните документи.

От правна страна:

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

С оглед на дадените задължителни указания с Решение № 10965/05.11.2025 г. на ВАС, 8-мо отделение, както и с оглед ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС и представената по делото Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2020 г. и Заповед № 3-ЦУ-2020/09.11.2022 г. следва да се приеме, че ревизията е възложена от компетентни органи и РА е издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Съгласно посоченото тълкувателно решение, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Такъв именно е и настоящият случай.

Решение № 463/05.04.2024г. също е издадени от компетентен за това орган - Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е

удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че е нарушен срокът за издаване на РА, което представлявало нарушение на чл. 114, ал. 2 ДОПК. Резултатите от ревизията са обективирани в РД от 31.07.2023 г., връчен по електронен път на 14.08.2023 г. срещу който по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение, а РА е издаден на 09.10.2023 г. и връчен по електронен път на 19.10.2023 г. Сроковете по чл. 114, ал.1 и ал. 2 ДОПК за извършване на ревизията не са преклузивни, а инструктивни и само по себе си неспазването на сроковете за провеждане на ревизионното производство и за издаване на РД и РА не би могло да рефлектира върху валидността на оспорения акт, когато той е издаден от материално, териториално и персонално компетентни органи, какъвто е настоящия случай. Посоченото следва да се приеме и за срока по чл.119, ал.2 ДОПК.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Противно на твърденията, изложени в жалбата, приходните органи са предприели необходимите действия за установяване на относимите факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на публичните задължения на дружеството в съответствие с принципите за обективност и служебно начало, залегнали в чл. 3 и чл. 5 ДОПК – в хода на ревизията във връзка с определяне на задълженията по ЗКПО за 2017 и 2018 г. ревизиращият екип е приобщил с Протокол КД – 73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221422006184-ППД-002/13.07.2023 г. от извършена ревизия на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД по реда на ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2020 г. и е извършил самостоятелен анализ на приобщените документи.

Надлежно на ел. адрес на жалбоподателя е връчено и уведомлението на основание чл.124 ал.1 от ДОПК, с което е посочено, че са налице обстоятелствата визирани в чл.122 ал.1 т.2, т.4 и т.5 от ДОПК – налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва и не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗС и воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане. Изискани са декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и е извършен анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал.2 ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване

на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. В случая правилно са констатирани и наличие и на предпоставките на чл. 122 ал. 1 т. 4 и т. 5 от ДОПК, тъй жалбоподателят не е предоставил първична счетоводна документация, не е представил търговска документация, както в хода на ревизията, така и в настоящото производство, налице е влязъл в сила РА.

Спорът в настоящото производство се свежда до това дали са налице предпоставките за преобразуване на финансовия резултат на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД за 2017 г. и 2018 г. на осн. чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Установяването на допълнителни данъчни задължения по ЗКПО в по-голямата си част се основава на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС от цитираните доставчици и по посочените в РД фактури, като допълнителното увеличение на финансовия резултат е извършено на основание чл. 26 т. 2 от ЗКПО във връзка с чл.10 ал. 1 от ЗКПО.

Нормата на чл. 26, т. 2 ЗКПО визира, че не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани. В разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО, законодателят е дефинирал съдържанието на понятието документална обоснованост, според специфичните изисквания и за целите на ЗКПО. Текстът на цитираната норма ясно определя, че за да бъде третиран като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, материалният данъчен закон изисква за целите на данъчното облагане да са налице две кумулативно изпълнени изисквания. Първото е да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия счетоводен закон. Едновременно с това, като второ условие законът изисква този документ да отразява вярно стопанската операция.

В случая, за да обоснове извършването на допълнително увеличение на финансовия резултат и да приложи посочените разпоредби, органът по приходите се е позовал на констатациите, направени с влязъл в сила по отношение на дружеството РА № Р-22221421000318-091-001 от 22.03.2023 г. С посочения РА е констатирано, че не е налице основание за ползване на данъчен кредит по фактури с издател „ИК КОМАН“ ЕООД, подробно описани в табличен вид на стр. 70 от процесния РД /л. 99 по делото/ от 2017 г., както и по фактури, описани в табличен вид на стр. 73 от РД /л. 101 по делото/ от 2018 г.

Настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай, независимо, че са налице фактури, те действително не отразяват стопански операции, за които може да се приеме, че са реално извършени между вписаните във фактурите контрагенти, поради което

спорните разходи следва да се третираат като документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал.1 от ЗКПО и правилно със стойността на същите е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2017 г. и 2018 г.

В случая е налице влязъл в сила ревизионен акт на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД, с който са установени задълженията по ЗДДС и е установено, че фактурите, издадени от „ИК КОМАН“ ЕООД, подробно посочени в РД, не отразяват вярно посочените в тях стопански операции, като именно жалбоподателят е бил страна в производството, с което е установено, че за фактурите не са налице основания за ползване на данъчен кредит и за него е съществувала възможност да опровергае така направените констатации.

От страна на жалбоподателя не бяха оборени и констатациите на ревизиращия екип в спорния РА, че фактурите не отразяват реални стопански операции и в настоящото съдебно производство – не бяха ангажирани никакви доказателства е тази посока.

Следва да бъде посочено, че влезият в сила РА № Р-22221421000318-091-001 се ползва със стабилитет по отношение на размера на определените с него публични задължения, което е определящо при установяването на допълнителни данъчни задължения по ЗКПО, доколкото в случая се основава на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС и последното е послужило за допълнителното увеличение на финансовия резултат е извършено на основание чл. 26 т. 2 от ЗКПО във връзка с чл.10 ал.1 от ЗКПО в спорния РА.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, но такова искане пред настоящата съдебна инстанция не е направено. На осн. чл. 226, ал. 3 от АПК обаче се дължат направените разноски пред Върховния административен съд по адм. дело № 8581/2024 г. и по адм. дело 4920/2024 г. по описа на АССГ, тъй като ответникът изрично е направил искане за тяхното присъждане и е представил списък в касационното производство в общ размер на 32 105,78 лева, но с оглед разпоредбата на чл. 161, ал. 1 ДОПК (в сила от 01.01.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.), на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, поради което във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението следва да бъде определено в размер на 130 лв. за всяка от вете инстанции или общо – 260 лв. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 132.98 евро. В полза на НАП следва да се присъдят и разноски за заплатената държавна такса пред ВАС във връзка с подадената касационна жалба в размер на 1700 лева равностойни на 869,20 евро

Водим от горното и на основание чл. 160 ал. 1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] Ревизионен акт № Р-22221422006184-091-001/09.10.2023 г. в частта по установения резултат по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г. в размер на 9 501 лв. и лихва за забава в размер на 5 166,74 лв., потвърден с Решение № 463/05.04.2024г. на Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място].

ОСЪЖДА „АЛЕГРЕ ЕВ“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от своя управител Д. М. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1002, 18 евро /хиляда и две и 0,18 евро/ разноски по делото. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: